

EU komt met aanbevelingen om paling te beschermen

door Vincent van Ginneken

Staatssecretaris Faber van visserij heeft paling op de rode lijst gezet van diersoorten die in hun voortbestaan bedreigd worden (Haagse Courant, 21 januari 1999). Ook binnen de Europese Gemeenschap is er een rapport verschenen met een aantal aanbevelingen om de terugloop van de palingpopulatie tegen te gaan.

Terugloop palingpopulatie

Het is niet bekend waarom de palingpopulatie wereldwijd (zowel de Europese, Japanse als de Amerikaanse paling) zo terugloopt. Mogelijke oorzaken zijn:

- volwassen dieren hebben door een verslechterde voedselvoorziening minder vetvoorraden om hun paaigronden te bereiken

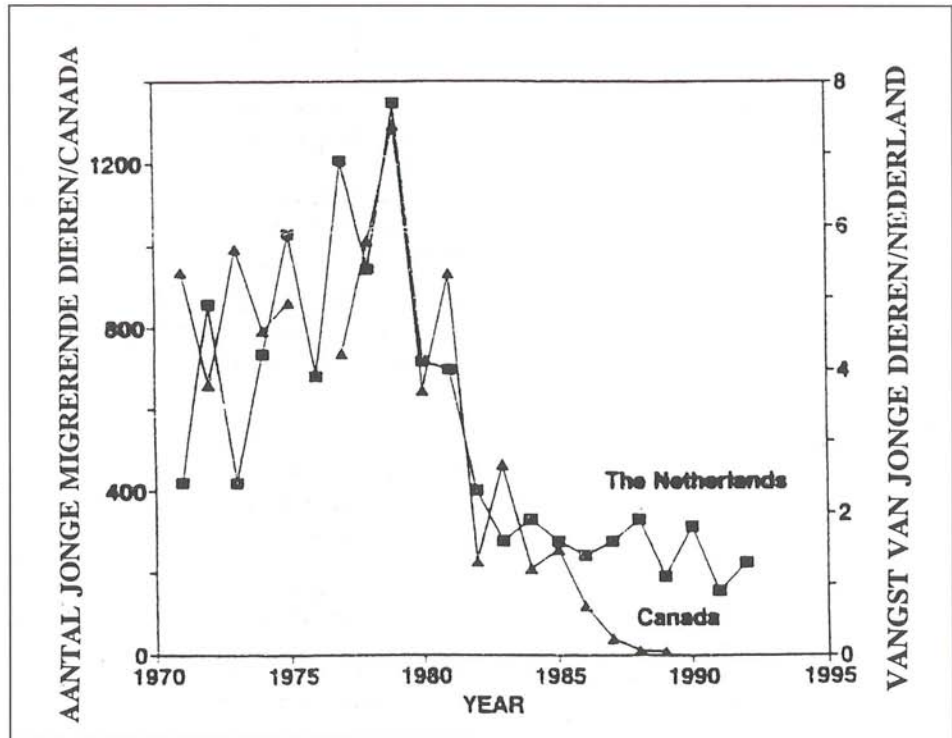
- PCB's bereiken toxische waarden indien deze stoffen vrij komen als de dieren vet verbranden tijdens hun migratie
- de zwemblaas van de dieren is geïnfecteerd met een zwemblaasparasiet hier in Europa geïntroduceerd uit de Pacific via intercontinentaal transport van Japanse paling

- overbevissing van de natuurlijke populaties en
- aalscholwers.

Voor de glasaal vormt overbevissing, export naar China en Japan (ter vervanging van de nagenoeg uitgestorven Japanse paling) en consumptie als delicatessie de belangrijkste aanslag op natuurlijke bestanden. Willem Dekker schatte in AQUACULTUUR van juli 1998 de besteding van glasaal voor Europa voor 1996 als volgt: export naar Oost Azië (300 ton), aquacultuur in Europa (50 ton), directe consumptie o.a. Spanje (125 ton), uitzet in binnenwater (50 ton) en natuurlijke intrek (75 ton).

Intrek glasaal en de glasaalindustrie

Het algemeen aanvaarde model voor de levenscyclus van de Europese paling is gebaseerd op het werk van Schmidt (1923). De paling paait af in de Sargasso zee, een zee in het Caribisch gebied op 6000 km van Europa verwijderd. De larven worden rond februari-maart in de Sargasso zee gesignaleerd. Gebaseerd op otholiten (gehoorsteentjes) studies aan glasaal denkt men nu dat de transatlantische migratie vermoedelijk ook actief plaatsvindt en slechts 1 jaar duurt (Lecomte-Finiger 1994). Voor de kusten van Europa ondergaan de larven een transformatie naar glasaal (Figuur 2) waarna ze de binnenwateren intrekken.

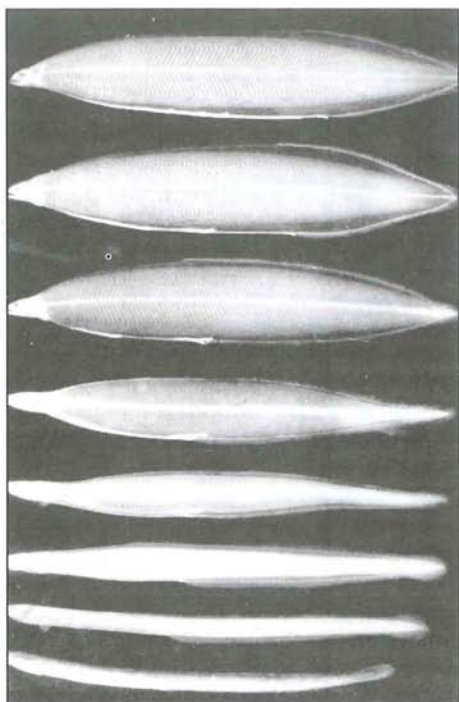

◆ *Figuur 1. Terugloop in recruitment van de Amerikaanse elvers en Europese glasaal. De Amerikaanse elvers zijn 4 jaar oud en passeren een vistrap, de glasaal data zijn vangsten bij Den Oever (Uit: Castonguay et al. 1994).*

Sinds het begin van de jaren 80 neemt de intrek van glasaal enorm af. Dit blijkt uit de vangstgegevens van Europese glasaal bij Den Oever maar ook uit de data verzameld bij de St. Lawrence rivier (Canada) waar elvers van de Amerikaanse paling een vistrap passeren (Figuur 1). Dit jaar bereikte de glasaalvangst een dramatisch dieptepunt: zij was 60% lager als vorig jaar. De prijs van glasaal is gestegen tot het astronomische bedrag van 327 US\$ per kilogram.

Glasaal wordt in Europa gevangen in de ondiepe estuaria van Frankrijk, Spanje en Groot-Brittannië. Het seizoen loopt van november tot mei en het vissen gebeurt voornamelijk 's nachts. Voor het seizoen 1996-1997 werd de vangst voor Frankrijk, Spanje en Groot-Brittannië geschat op respectievelijk 150, 70 en 30 ton.

Omdat 65-75% van de Europese glasaalproductie geëxporteerd wordt naar het Verre Oosten, 25% direct wordt geconsumeerd in Zuid-Europa en maar 10% van de glasaalvangst in de Europese aquacultuur wordt gebruikt liggen de eerste twee (gezien de schaarste van het product) onder vuur. In landen als Spanje wordt glasaal op bijzondere gelegenheden zoals Kerstmis gegeten en de prijs ligt dan op fl. 3000 per kilogram. In landen als China is de eigen palingpopulatie nagenoeg uitgestorven. Van de totale aalproductie van ongeveer 80.000 ton in China bestaat ongeveer 50.000 ton uit de productie van Europese paling. Hiertoe wordt glasaal geëxporteerd naar China. De glasaal wordt vervoerd op droogijs en uit recente data blijkt dat zeker 50%-70% van de glasaal sterft tijdens het vervoer voor de aankomst op de eindbestemming. Deze massale sterfte wordt ondermeer veroorzaakt door onderkoeling, zuurstoftekort maar ook door atmosferische fluctuaties tijdens het luchttransport. Daarnaast sterft nog een aanzienlijk aantal dieren voor het

◆ *Figuur 2. Overgang van wilgebladlarve naar glasaal (Uit: Usui 1991).*

marktgewicht bereikt wordt onder andere door de minder geavanceerde kweektechnieken bij de palingproductie in het Verre Oosten.

Risico's intercontinentaal transport

Bij het intercontinentaal transport van diersoorten bestaat er het risico dat de exotische soort de inheemse populatie verdringt of dat nieuwe ziektes worden geïntroduceerd. Voorbeelden van het eerste zijn de introductie van de Amerikaanse rivierkreeft in Europa die de inheemse populatie geheel heeft verdrongen. Wetenschappers denken dat dit eveneens zeer goed mogelijk zou kunnen zijn voor de eigen palingpopulaties van China en Japan. De Europese paling is veel sterker en agressiever als zijn Aziatische broertje

Anguilla japonica. Een voorbeeld van de introductie van een nieuwe ziekteverwekker is bijvoorbeeld de zwemblaasparasiet *Anguillicola crassus* die mogelijk via intercontinentaal transport van Japanse paling uit de Pacific in de jaren 80 de Europese palingpopulatie geïnfecteerd heeft.

Beschermende maatregelen

Om de eigen palingpopulatie te beschermen heeft een aantal landen als China, Australië, en enkele kuststaten in de VS naast enkele Europese landen (Portugal, Ierland, Nederland en Denemarken) de export van glasaal en elvers verboden. Van deze landen is Portugal één van de Europese landen met een belangrijke glasaalvisserij. Men hoopt nu dat andere Europese glasaalproducerende landen (Frankrijk, Spanje, UK) Portugals voorbeeld zullen volgen. In Europees verband is er nu ook aandacht voor de teruglopende palingstand. In een publicatie van de Europese Gemeenschap opgesteld door ICES (International Council for the Exploration of the Seas) wordt geconcludeerd dat de visstand van de Europese aal zich buiten de biologische veiligheids grenzen bevindt.

Zij komt met de volgende aanbevelingen:

1. Er moet over geheel Europa een uitzettingsbeleid komen van glasaal in de natuur. Dit moet gefinancierd worden door de overheid en de palingindustrie. Palingkwekers zouden een bepaald percentage van hun gekweekte voorraden in de natuur moeten terugbrengen. In landen als Denemarken, Zweden, Nederland, Duitsland en Ierland vindt zo'n beleid al plaats waarbij dit gefinancierd wordt uit de visvergunningen.
2. Export van glasaal naar landen buiten de EU moet aan banden worden gelegd totdat de natuurlijke bestanden zich hersteld hebben.
3. Er moet meer wetenschappelijk onder-

zoek plaatsvinden naar de aal ondermeer toegespitst op dichtheden van natuurlijke populaties.

4. De visserij op migrerende schieraal moet in het specifieke migratie seizoen aan banden worden gelegd.
5. De mortaliteit die optreedt tijdens het transport van aal moet worden gereduceerd door meer aandacht te besteden aan verpakking, zuurstofvoorziening, etc.

Conclusie

De terugloop van de palingpopulatie en de verminderde intrek van glasaal van de oceaan doet beleidsmakers beseffen dat de paling een bedreigde diersoort is. Daarom is het des te schrijnender dat nog steeds export en consumptie van glasaal plaatsvindt en dat er nog gevist wordt op migrerende schieraal. Uitzetting van glasaal, meer onderzoek naar de biologie van de aal en betere transport- en verpakkingsmethoden moeten een verdere reductie van de palingpopulatie voorkomen.

Bron

Bovenstaand artikel is ondermeer gebaseerd op de publicatie 'Species at Risk' van de European Eel Fisheries Conservation Group. Voor meer informatie: European Eel Fisheries Conservation Group, P.O. Box 65, Wilmslow, Cheshire SK9 5FQ, England, Phone +44 1625 549552, Fax 940, E-mail eelsave@geocities.com, Website: www.eelsave.org.

Literatuur

1. Castonguay, M.; Hodson, P.V.; Moriarty, C.; Drinkwater, K.F.; Jessop, B.M.(1994). Is there a role of ocean environment in American and European eel decline? *Fish.Oceanogr.* 3:3, 197-203.
2. Lecomte-Finiger, R.(1994). The early life of the European eel. *Nature* 370:424-425.
3. Schmidt, J.(1923). Breeding places and migration of the eel. *Nature* 111:51-54.
4. Usui, A.(1991). *Eel Culture*. Fishing News Books, Blackwell Scientific Publications Ltd., Oxford, 148 pp.